

3. Till tjejen som älskade Eminem

Jag minns så väl när du berättade för mig att du var bisexuell och att du pratade med en tjej på nätet. Jag blev förvånad över din modiga ärlighet och undrade hur det kändes att säga de orden. Jag brukade låtsashångla med min tjejkompis för att killarna skulle tycka att vi var intressanta men jag kunde inte föreställa mig att kyssa henne om ingen såg på.

Hur skulle det kännas? Undrade jag.

Den natten sov jag över hos dig och du var vaken och satt vid datorn, du pratade nog med henne förstod jag och jag låg på din soffa och låtsades sova. Istället låg jag vaken och funderade på vem hon var och varför du gillade henne. Henne och inte mig.

Du var mycket längre än mig och du gick alltid klädd i mjukisbyxor, linnen och stora tröjor. Vi gick i sjuan i samma klass och jag tyckte att du var alldeles för cool för mig, fast vi delade vår kärlek till Eminem. Nog för att du var besatt.

Kommer du ihåg att jag kom fram till dig i skolkorridoren när vi hade börjat åttan och frågade varför du ignorerade mig?

Jag minns att du satt med Marlena och du svarade bara att du inte alls ignorerade mig. Jag gick därifrån och grät men du följde aldrig efter mig. Du erkände aldrig att du inte längre fanns där. Nicolas brukade säga till mig att jag var kär i dig och jag sade alltid nej. Men idag vet jag att han hade rätt så långt innan jag själv förstod det.

Sista gången jag såg dig var vi så mycket äldre men jag hade fortfarande inte erkänt min förälskelse i dig.

Du hade slutat bära mjukisbyxor och du brukade platta ditt lockiga hår. Ditt sminkade ansikte var främmande för mig och även fast jag saknade din varma famn och din närhet var du inte samma person som jag hade känt.

Vi slutade prata. Du tog bort mitt namn.

Idag vet jag inte vem du är och du vet inte vem jag är.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren otämjd med Poeter.se id #132305 innehar upphovsrätten